

Nr 45

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i tulltaxeförordningen den 13 maj 1960 (nr 391) m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 18 mars 1966 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 79, har Kungl. Maj:t under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

1) förordning om ändring i tulltaxeförordningen den 13 maj 1960 (nr 391);

2) förordning om ändrad lydelse av 1 och 3 §§ förordningen den 24 maj 1928 (nr 124) angående förfarandet i vissa fall vid oriktig avgiftsberäkning hos tullverket.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen föreslås bl. a. vissa ändringar i tulltaxeförordningen i syfte att möjliggöra införande av ett frivilligt deklarationssystem vid tulltaxering. Vidare förordas en jämkning i bestämmelserna rörande tullfrihet för varuslag som inte tillverkas i landet. Dessutom föreslås en liberalisering av reglerna om tull för varor som reparerats i utlandet. De nya bestämmelserna avses träda i kraft den 1 juli 1966.

De ovannämnda *författningsförslagen* är av följande lydelse.

Förslag

till

Förordning

om ändring i tulltaxeförordningen den 13 maj 1960 (nr 391)

Härigenom förordnas, att 2 och 3 §§, 6 § 2 mom. samt 13 § tulltaxeförordningen den 13 maj 1960 skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

3 §.

(Föreslagen lydelse)

2 §.

3 m o m. Det åligger varuhavare eller, i fråga om vara som införes för

Det åligger varuhavare eller, i fråga om vara som införes för annans

(Nuvarande lydelse)

annans räkning, denne att lämna de uppgifter och förete de handlingar som *kunna erfordras för fastställande av normalpriset.*

4 *m o m.* Till kontroll *å riktigheten av lämnade uppgifter* är uppgiftslämnaren skyldig att på anfordran för granskning tillhandahålla generaltullstyrelsen eller av styrelsen för ändamålet bemyndigad tulltjänsteman handelsböcker, affärskorrespondens och övriga för nämnda ändamål erforderliga handlingar, härunder inbegripna handlingar rörande försäljning av den införda varan. Enahanda skyldighet åligger ock annan, som bedriver verksamhet av sådan beskaffenhet att uppgifter av betydelse för *värdekontrollen* kunna hämtas av anteckningar eller andra handlingar, som föras vid verksamhetens bedrivande.

Granskningen skall såvitt möjligt ske på sådant sätt och på sådan tid att den icke förorsakar hinder i verksamheten för den vars handlingar äro föremål för granskning. Hava handelsböcker eller andra handlingar överlämnats för granskning, skola de så snart ske kan återställas.

Den som verkställer granskningen må taga del av handlingar av betydelse för granskningen utan hinder därav att den, vars handlingar äro föremål för granskning, har att iakttaga tystnad om deras innehåll. Är handlingens innehåll av beskaffenhet som nu sagts eller anser den, vars handlingar skola granskas, att särskilda omständigheter eljest kunna åberopas för att handlingens innehåll ej kommer till annans kännedom, må dock länsstyrelsen i det län, där han är bosatt, på framställning av honom, när synnerliga skäl föranleda det, förordna att handlingen skall undantagas från granskningen. Mot länsstyrelsens beslut må talan ej föras.

5 *m o m.* Underlåter någon att

(Föreslagen lydelse)

räkning, denne att lämna de uppgifter och förete de handlingar som *fordras för tulltaxeringen.*

Till kontroll *av de uppgifter som lämnats för tulltaxeringen* är uppgiftslämnaren skyldig att på anfordran för granskning tillhandahålla generaltullstyrelsen eller av styrelsen för ändamålet bemyndigad tulltjänsteman handelsböcker, affärskorrespondens och övriga för nämnda ändamål erforderliga handlingar, härunder inbegripna handlingar rörande försäljning av den införda varan. Enahanda skyldighet åligger ock annan, som bedriver verksamhet av sådan beskaffenhet att uppgifter av betydelse för *kontrollen* kunna hämtas av anteckningar eller andra handlingar, som föras vid verksamhetens bedrivande.

Granskningen skall såvitt möjligt ske på sådant sätt och på sådan tid att den icke förorsakar hinder i verksamheten för den vars handlingar äro föremål för granskning. Hava handelsböcker eller andra handlingar överlämnats för granskning, skola de så snart ske kan återställas.

Den som verkställer granskningen må taga del av handlingar av betydelse för granskningen utan hinder därav att den, vars handlingar äro föremål för granskning, har att iakttaga tystnad om deras innehåll. Är handlingens innehåll av beskaffenhet som nu sagts eller anser den, vars handlingar skola granskas, att särskilda omständigheter eljest kunna åberopas för att handlingens innehåll ej kommer till annans kännedom, må dock länsstyrelsen i det län, där han är bosatt, på framställning av honom, när synnerliga skäl föranleda det, förordna att handlingen skall undantagas från granskningen. Mot länsstyrelsens beslut må talan ej föras.

Underlåter någon att fullgöra vad

(Nuvarande lydelse)

fullgöra vad som åligger honom enligt 3 eller 4 mom. eller med stöd därav meddelade föreskrifter, må generaltullstyrelsen utsätta lämpligt vite ävensom i förekommande fall utdöma försuttet vite. Mot beslut att förelägga vite må talan ej föras.

2 §.

Tull som utgår efter varas vikt skall, där ej i fråga om visst varuslag är annorlunda stadgat, beräknas efter varans nettovikt.

3 §.

1 mom. Tull som utgår i förhållande till varas värde skall beräknas efter varans normalpris, varmed förstås det pris som varan vid tiden för anmälan till förtullning skulle betinga vid försäljning i öppna marknaden mellan av varandra oberoende köpare och säljare.

Normalpriset skall — — — — —

2 mom. Har varan förvärvats genom köp, skall såsom normalpris anses det avtalade priset med de justeringar som erfordras på grund av att köpet avslutats under förutsättningar vilka avvika från vad som sägs i 1 mom.

6 §.

2 mom. Svensk eller — — — — — för reparationen.

13 §.

I fråga om varuslag, som icke eller endast i ringa omfattning är föremål för tillverkning inom landet, äger Konungen, där så prövas lämpligt, för en tid av högst två år i sänder

(Föreslagen lydelse)

som åligger honom enligt denna paragraf eller med stöd därav meddelade föreskrifter, må generaltullstyrelsen utsätta lämpligt vite ävensom i förekommande fall utdöma försuttet vite. Mot beslut att förelägga vite må talan ej föras.

3 §.

Tull som utgår efter varas vikt skall, där ej i fråga om visst varuslag är annorlunda stadgat, beräknas efter varans nettovikt.

Tull som utgår i förhållande till varas värde skall beräknas efter varans normalpris, varmed förstås det pris som varan vid tiden för anmälan till förtullning skulle betinga vid försäljning i öppna marknaden mellan av varandra oberoende köpare och säljare.

— — — — — andra avgifter.

Har varan förvärvats genom köp, skall såsom normalpris anses det avtalade priset med de justeringar som erfordras på grund av att köpet avslutats under förutsättningar vilka avvika från vad som sägs i andra och tredje styckena.

6 §.

Efter tillstånd av generaltullstyrelsen och på villkor som styrelsen bestämmer må tull för vara, vilken efter reparation i utlandet införs i utbyte mot svensk eller i Sverige förtullad vara av samma slag, beräknas efter 10 % av ett belopp som svarar mot reparationskostnaden.

13 §.

I fråga om varuslag, som icke eller endast i ringa omfattning är föremål för tillverkning inom landet, eller vara av sådant slag äger Konungen, där så prövas lämpligt, förordna, att

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

förordna, att tull icke skall utgå.

tull icke skall utgå. Förordnandet skall såvitt avser varuslag avse en tid av högst två år i sänder.

 Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1966.

Förslag

till

Förordning

om ändrad lydelse av 1 och 3 §§ förordningen den 24 maj 1928 (nr 124) angående förfarandet i vissa fall vid oriktig avgiftsberäkning hos tullverket

Häri genom förordnas, att 1 och 3 §§ förordningen den 24 maj 1928 angående förfarandet i vissa fall vid oriktig avgiftsberäkning hos tullverket skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

1 §.

Har i — — — — — tulltaxeringen avslutats.

Utrönes felet — — — — — nämnda tid.

Har godset — — — — — högre avgiftsbelopp.

Har varuhavaren infört godset för annan, här i riket bosatt persons räkning och har felet föranletts av uppgift, som denne direkt eller genom befullmäktigat ombud lämnat tullverket, skall vad ovan sagts om varuhavare i stället avse den, för vars räkning införseln ägt rum.

3 §.

Har av — — — — — bort erläggas.

Har felet — — — — — nämnda tid.

Avser felet avgift för gods, som av varuhavare införts för annan, här i riket bosatt persons räkning och har felet föranletts av uppgift, som denne direkt eller genom befullmäktigat ombud lämnat tullverket, skall vad ovan sagts om den, som skolat gälda avgiften, i stället avse den, för vars räkning införseln ägt rum.

 Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1966. Äldre bestämmelser gälla dock alltjämt i avseende på förhållanden som hänföra sig till tiden före ikraftträdandet.

Till utskottet har hänvisats de i anledning av propositionen väckta likalydande motionerna I: 719 av herrar *Stefanson* och *Harry Carlsson* samt II: 885 av herrar *Andersson* i Örebro och *Berglund*, vari yrkats, att riksdagen vid sin behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 79 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om en utvidgning av tillämpningsområdet för den s. k. reparationstullen av i motionerna angiven omfattning.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionerna framställda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen I: 719.

Rörande motiveringen för de i propositionen framlagda förslagen hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker på nedan angivna sidor i propositionen, nämligen.

Inledning, s. 6—7.

Deklaration vid tulltaxering, s. 7—19.

Gällande ordning, s. 7—8.

Förslagen och remissyttrandena, s. 8—18.

Departementschefen, s. 18—19.

Tullfrihetsfrågan, s. 19—23.

Gällande bestämmelser, s. 19—20.

Förslaget och remissyttrandena, s. 20—22.

Departementschefen, s. 22—23.

Tull på reparerade maskiner, s. 23—24.

Förslaget och remissyttrandena, s. 23—24.

Departementschefen, s. 24.

I *de förevarande motionerna* berörs endast förslaget i propositionen om en liberalisering av reglerna om tull för varor som reparerats i utlandet. Motionärerna erinrar om att svensk eller i Sverige förtullad vara, som i utlandet undergått reparation, får återinföras mot tull, motsvarande 10 % av det belopp som betingats för reparationen. Importören skall för åtnjutande av denna förmånliga behandling visa att den vara han vill införa till landet är densamma som den som tidigare utförts av honom för att repareras utomlands. De förmåner, som reparationstullen medför, kan illustreras med att den ordinarie tullen vid införsel av bilmotorer är 15 % av motorernas hela värde.

Genom uppgivande av kravet på absolut identitet mellan utförd och införd vara skulle betydande kostnadsbesparingar kunna göras. Remissinstanserna tillstyrker en liberalisering av bestämmelserna i den föreslagna riktningen. De anser dock, att en tillfredsställande möjlighet måste föreligga till kontroll av att lämnade medgivanden inte missbrukas. Departements-

chefen anser att det bör ankomma på generaltullstyrelsen att medge rätt att åtnjuta reparationstull utan att bevis om full identitet mellan införd och utförd vara företes. Detta medgivande skall gälla inte bara importörer i bilbranschen utan även andra importörer. Departementschefen uttalar i sammanhanget att sådant medgivande i regel bör lämnas endast företag som i större utsträckning låter reparationer och renoveringar av maskiner och maskinutrustning ske vid märkesfabriker utomlands.

Den föreslagna begränsningen torde vara förestavad av kontrollsynpunkter. Motionärerna framhåller att en konkurrenssnedvridning kan bli följden av att endast vissa företag får möjlighet till här avsedd förmånsbehandling. De mer liberala reglerna bör utsträckas till alla företag som låter renoveringar och reparationer av maskiner och maskinutrustning ske utomlands och förutsätter därvid att tullmyndigheterna har möjlighet till kontroll av att lämnade medgivanden inte missbrukas.

Utskottet

I propositionen föreslås vissa ändringar i tulltaxeförordningen i syfte att försöksvis införa ett frivilligt system med tulldeklARATIONER. Vidare förordas en begränsad utvidgning av reglerna för tullfrihet för varor, som inte tillverkas i landet, samt viss liberalisering av möjligheterna att få tillämpa s. k. reparationstull.

Frågan om formerna för tulltaxeringen har länge varit föremål för överväganden. Utvecklingen efter andra världskriget med en starkt ökande import i förening med stigande krav på snabb tullbehandling har lett till att den i princip alltjämt gällande bestämmelsen om att importgodset skall vara undersökt före tulltaxeringen inte har kunnat upprätthållas. Det av generaltullstyrelsen tidigare framlagda förslaget om ett obligatoriskt deklara-tionsförfarande vid införsel torde därför inte böra betraktas endast som ett uttryck för en strävan att överflytta arbetet med tulltaxeringen från den statliga till den enskilda sektorn, varigenom betydande rationaliseringsvinster kan erhållas, utan förslaget torde i lika hög grad ha syftat till att skapa en med hänsyn till den angivna utvecklingen riktigare ansvarsfördelning vid tulltaxeringsförfarandet.

Det synes utskottet troligt att utvecklingen kommer att leda till en övergång till ett deklara-tionsförfarande och utskottet vill därför uttala sin tillfredsställelse med att det i propositionen framlagda förslaget skapar möjligheter att pröva ett frivilligt sådant förfarande. Det torde även vara av stort värde för tullagstiftningskommitténs fortsatta arbete att deklara-tions-systemet genom det föreslagna försöket kan prövas i praktiken. Systemets fortsatta utbyggnad blir självfallet beroende av de erfarenheter man kommer att få av det frivilliga förfarandet.

Utskottet vill för sin del tillstyrka förslaget om ändringar i tulltaxeför-

ordningen i syfte att möjliggöra ett frivilligt deklarationssystem vid tulltaxeringen, och utskottet har ej heller funnit anledning till erinran mot förslaget till ändrade bestämmelser rörande tullfrihet för varor, som inte tillverkas i landet, eller mot förslaget om liberalisering av bestämmelserna om s. k. reparationstull.

Beträffande sistnämnda fråga har i motionerna I: 719 och II: 885 hemställts om en i förhållande till departementschefens uttalande något utvidgad möjlighet att tillämpa reparationstullen. Förslaget i propositionen innebär att den förmånligare reparationstullen under vissa förutsättningar skall få tillämpas även om det inte föreligger identitet mellan utförd och införd vara. Departementschefen har emellertid i sammanhanget bl. a. uttalat att medgivande till sådan tillämpning i regel bör lämnas endast företag som i större utsträckning låter utföra reparationer utomlands. Motionärerna anser att den utvidgade förmånen bör gälla alla företag oavsett omfattning under förutsättning att företagen erbjuder tillfredsställande kontrollmöjligheter.

Utskottet delar motionärernas uppfattning att företagens storlek inte bör vara avgörande för frågan om bestämmelsernas tillämpning, även om de ändrade reglerna i första hand avser vissa reparationsförfaranden inom bilindustrin. Grunden för här avsedda medgivanden bör således enligt utskottets mening vara dels att fullt tillfredsställande kontrollmöjligheter är för handen, dels att fråga är om en fortlöpande reparationsverksamhet.

Med det anförda torde yrkandet i motionerna I: 719 och II: 885 vara tillgodosett.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 79, antaga de vid propositionen fogade förslagen till

1) förordning om ändring i tulltaxeförordningen den 13 maj 1960 (nr 391);

2) förordning om ändrad lydelse av 1 och 3 §§ förordningen den 24 maj 1928 (nr 124) angående förfarandet i vissa fall vid oriktig avgiftsberäkning hos tullverket;

B) att de likalydande motionerna I: 719 av herrar Stefanson och Harry Carlsson samt II: 885 av herrar Andersson i Örebro och Berglund måtte, i den mån de icke kan anses besvarade genom vad utskottet ovan anført, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Stockholm den 13 maj 1966

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herr John Ericsson, fröken Ranmark, herrar Lundström, Enarsson, Hellebladh*, Paul Jansson, Sundin, Ottosson, Stadling* och Tistad*; samt

från andra kammaren: herrar Magnusson i Borås, Brandt, Engkvist, Eriksson i Bäckmora, Andersson i Essvik*, Carlstein, Sterne, Öhvall och Börjesson i Falköping.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.